

Pääkirjoitus

---

## Globaalin poliittisen talouden tutkimus on ajankohtaisempaa kuin koskaan

**Matti Ylönen**, valtiotieteiden tohtori, yliopistonlehtori, valtiotieteellinen tiedekunta, Helsingin yliopisto

**Laura Nordström**, valtiotieteiden maisteri, väitöskirjatutkija, valtiotieteellinen tiedekunta, Helsingin yliopisto

---

<https://doi.org/10.51810/pt.145476>

Käsissäsi oleva *Poliittinen talous* -lehden teemanumero keskittyy globaalin poliittisen talouden tutkimukseen. Alan tutkimus on juuri nyt kenties ajankohtaisempaa ja kiinnostavampaa kuin aikoihin – kolmesta syystä.

Ensiksi finanssikriisin jälkimainingit nostivat talousteoreettisen, teknisen ja lainopillisen asiantuntemuksen tasoa tällä tutkimusalalla merkittävästi. Toiseksi 2020-luku on yhdistänyt näin syntyneeseen, aiempaa vankempaan tietopohjaan pyrkimyksen kehittää isoja teorioita käsillä olevassa maailmanpolitiikan merkittävässä murroskohdassa. Kolmanneksi tutkimuksellinen huomio on asteittain laajentunut kattamaan monia aiemman tutkimuksen sokeita pisteitä liittyen esimerkiksi globaalin etelän valtioiden toimijuuteen ja sukupuolikiusymyksiin. Näiden kolmen pilarin varassa nojaava globaalin poliittisen talouden tutkimus on erinomaisesti asemoitunut tuottamaan kiinnostavaa empiristä ja käsitteellistä analyysia maailmantalouden ja maailmanpolitiikan toiminnasta.

Tällaiselle analyysille on huutava tarve. Käsillä olevaa ”uutta kullattua aikakautta” (Finér 2024; Krugman 2019) luonnehtivat varallisuuden ja sen tuoman taloudellisen vallan keskittyminen yhä harvempiin käsiin (Chancel ym. 2019;

Riihelä ja Tuomala 2022), digitaalisen talouden kiihtyvä monopolisaatio (Acemoglu ja Robinson 2022; Finér 2024; Mäkinen 2023; Rintamäki 2024; Saari 2024) sekä ”aseistettu keskinäisriippuvuus” ja geotaloudelliset konfliktit (Farrel ja Newman 2019; Babic ym. 2020), joissa vanhat ja uudet suurvallat valjastavat yhä useampia politiikan alueita keskinäisten kiistojensa ja jännitteidensä työkaluiksi. Kun näihin jo itsessään maailmanpolitiikkaa järjestyttäviin kehityskulkuihin lisätään ilmastonmuutoksen ja lajikadon tuomat eksistentiaaliset uhat (Bhatia ja Lamberg 2024; Järvensivu ym. 2023), joutuvat myös yhteiskuntatieteet asemoimaan itseään uudelleen.

### **Globaalin poliittisen talouden tutkimus läpi historian**

Eräs näiden maailmanpolitiikan murroksen keskustelujen keskipisteessä oleva tutkimusala on globaalin poliittisen talouden tutkimus, joka voidaan hahmottaa laajemman poliittisen talouden tutkimuksen kentän yhtenä osa-alueena. Tämä puoli vuosisataa sitten kansainvälisen politiikan professori Susan Strangen (1970), taloushistorian professori Charles Kindlebergerin (1970) ja muiden monialaisten kansainvälisen politiikan, taloushistorian ja heterodoksisen taloustieteen tutkijoiden työn pohjalta ponnistanut tutkimuskenttä oli alusta lähtien laaja-alaisesti kiinnostunut kansainvälisten talouskysymysten poliittisista ulottuvuuksista (Seabrooke ja Young 2017; Ylönen 2021). Nopeasti suosiotaan kasvattanut ala pyrki ymmärtämään syvällisten empiiristen tapaustutkimusten ja niiden pohjalta rakennettujen teorioiden kautta 1970-luvun öljykriisin ja kylmän sodan muovaamaa kompleksista keskinäisriippuvaisuutta ja sen moninaisuutta teollisuuspolitiikasta yhtiövallan tutkimukseen ja rahapolitiikan kansainvälisiin ulottuvuuksiin (esim. Arosalo ja Väyrynen 1973; Cohen 1977; Keohane ja Nye 1973).

1980-luvulta lähtien globaalin poliittisen talouden tutkimuksen valtavirta kuitenkin ”ekonomisoitui” etenkin Yhdysvalloissa (Lake 2009; Blyth 2017), eli se omaksui vaikutteita uusklassisen taloustieteen abstraktista päätelystä. Samaan aikaan kriittisen, tuolloin usein marxilaisuudesta ammentaneen globaalin poliittisen talouden tutkimuksen trendit liikkuivat kohti abstraktimpia makrotason valta-analyysyjä (esim. Gill 1989; van der Pijl 1989). Näiden kehityskulkujen seurauksena globaalin poliittisen talouden ymmärrys

rahoitusmarkkinoiden, suuryritysten ja makrotalouden toiminnasta heikkeni kuin varkain (Kotilainen ja Patomäki 2023; Ylönen 2021). Tämä suunnanmuutos nakersi tutkimusalan kykyä vastata 2000-luvun talousjärjestelmää ravisuttaneisiin kriiseihin aina Enron-monialayhtiön kaatumisesta vuosien 2007–2009 globaaliin finanssikriisiin (Blyth 2017).

Riittävän monialaista tietopohjaa näiden kriisien laillisten ja teknisten ulottuvuuksien analyysiin ei enää ollut, eikä sitä osattu muualtakaan hankkia. Esimerkiksi yksinomaan yleiseen kapitalististen puhetapojen kritiikkiin tai kapeasti rajattuihin tapaustutkimuksiin pohjaten tällaisten kontribuutioiden tekeminen oli hankalaa.

Juuri finanssikriisi ja sitä seurannut talouskuripolitiikka (Elomäki ja Martinen 2021; Elomäki ja Ylöstalo 2022) toimi herätyskellona globaalin poliittisen talouden tutkimusyhteisölle: tieteenalan kollektiivista ymmärrystä esimerkiksi makrotalousteoriasta (Kari 2024; Kumpulainen 2019), finanssimarkkinoiden rakenteista ja mekanismeista (Ljungman 2021), toimijoista talouspoliittisten ideoiden muovaajina (Nordström ja Teivainen 2022; Nordström ja Laiho 2023), innovaatiopolitiikasta (Sorsa ym. 2021) sekä suuryritysten toimintalogiikasta (Ylönen 2021) oli pakko nostaa, jotta tutkimusyhteisöt pystyivät tuottamaan ajankohtaiskeskustelua syvällisempiä kontribuutioita näiden poliittikka-alueiden sääntelyä ja tulevaisuutta koskeviin keskusteluihin.

Viimeisen 15 vuoden aikana julkaistu globaalin poliittisen talouden tutkimus on vahvasti näiden finanssikriisistä alkaneiden kehityskulkujen muovaamaa. Finanssikriisin synnyttämä pyrkimys vahvemman empiirisen pohjan rakentamiseen on näkynyt tutkimuksen lisääntyneinä kytköksinä esimerkiksi oikeustieteen, heterodoksisen taloustieteen sekä laskentatoimen kanssa. Samalla globaalin poliittisen talouden tutkimuksen kenttä on tehnyt vahvasti siirtymää 2020-luvun yhteiskuntatieteitä ja maailmanpolitiikkaa muovaavien kehityskulkujen analyysiin. Finanssikriisin jälkeiseen vuosikymmeneen verrattuna erityisesti neljä kehityskulkua ovat olleet erityisen huomionarvoisia. Kuten todettua, keskustelut geotaloudellisista konflikteista sekä aseistetusta keskinäisriippuvuudesta ovat nostaneet valtiot sekä suurvalta- ja blokkipolitiikan globaalin poliittisen talouden tutkimuksen kentälle laajuudella, jollaista ei ole nähty sitten kylmän sodan loppumisen.

Toinen globaalin poliittisen talouden viime vuosien tutkimusta leimannut kehityskulku on liittynyt suurten teorioiden paluuseen. Koko kylmän sodan

päättymisen jälkeistä aikakautta luonnehti tendenssinomainen taipumus ”keskitason teoretisointiin” (Cohen 2009). Kehitettiin teorioita systeemin eri osista oletuksella, että systeemin perusparametrit ovat melko muuttumattomia ja yhteisesti jaettuina. Nyt suuret teoriat ovat tehneet paluun.

Kolmas viime vuosien kehityskulku on liittynyt pyrkimykseen luoda menneiden vuosikymmenten globaalin poliittisen talouden tutkimuksen ”sokeita pisteitä”. Tällaisiksi sokeiksi pisteiksi on laajemmin poliittisen talouden tutkimuksessa tunnistettu esimerkiksi sukupuoleen liittyvät kysymykset (Lamberg ja Rai 2024; Lamberg 2023; Lamberg ja Kinnunen 2022; Ylöstalo 2023) sekä globaalisti etelän maiden toimijuuteen liittyvät analyysit ja niiden kytkeytyminen suuryritysten valtaan (Nilsson 2024). Silloin kun tällaista tutkimusta on globaalin poliittisen talouden kentällä tehty, on fokus kansainvälisestäkin jäänyt liian usein esimerkiksi Kiinan kasvavan roolin analysointiin (Bair ym. 2023; Best ym. 2021).

## Globaalin poliittisen talouden tutkimus tässä ja nyt

Pyrkimys tuoda yhtä aikaa isoja kontribuutioita sekä politiikan tekoon että käsitteellisiin keskusteluihin yhdistää edellä mainittuja näkökulmia. Siinä missä 1990- ja 2000-luvuilla analysoitiin paljon talouden narratiiveja, pyritään 2020-luvun tutkimuksessa yhä useammin tuomaan kauaskantoisia mutta myös toteutettavia kontribuutioita käytännön politiikkaa koskeviin keskusteluihin (esim. Alaja 2017; Järvensivu ym. 2023; Finér 2024). Monet tutkijat liikkuvat sujuvasti esimerkiksi globaalin hallinnan ja innovaatiopolitiikan suurista kysymyksistä ja ratkaisumalleista eri skaalojen edustuksellisuuteen liittyviin kysymyksiin ja ylätasoon teoretisointiin. Vastaavaa tendenssiä on ilahduttavasti näkynyt viime vuosina myös valtavirran taloustieteen kentällä hyvin näkyvien, vaikkakin suhteellisesti harvalukuisten kontribuutioiden kautta (Chancel ym. 2019; Acemoglu ja Johnson 2023).

Tämä suunta on oikea, ja sen potentiaali on syytä ottaa vakavasti erityisesti Suomen kaltaisissa pienissä maissa. Pääkirjoituksemme alussa kuvatut monet päällekkäiset kriisit ja eriarvoisuutta ruokkivat makrotalouden, finanssimarkkinoiden ja yhtiövallan kehityskulut vaativat samaan aikaan yhä laaja-alaisempia ja yksityiskohtaisempia analyysejä. Samaa aikaan yhteiskuntatieteiden

resurssit – globaali poliittinen talous mukaan luettuna – eivät ole kasvaneet. Joiltain osin ne ovat myös vähentyneet. Sosiaalisen median tulehtunut keskusteluilmapiiri tekee myös esimerkiksi eriarvoisuuteen ja sukupuolikysymyksiin liittyvästä julkisesta keskustelusta raskaampaa – yksittäisille tutkijoille joissain tilanteissa jopa piinallista.

Kuitenkin samaan aikaan tällaisen laaja-alaisen tutkimuksen merkitystä ei nykytilanteessa tarvitse etsiä. Pöydällä ovat koko planeetan tulevaisuutta muovaavat kysymykset, ja globaalin poliittisen talouden tutkimuksen potentiaaliset kontribuutiot yhteiskuntiemme ja maailman tulevaisuuteen ovat näin ollen merkittäviä. Tästä näkökulmasta on ilahduttavaa, että tiukoista resursseista huolimatta alan suomalaistutkimus on ollut läpi 2000-luvun nousujoh-teista. Tämä kehityskulku on voinut onnistua vain tutkimussuuntausten ja -kohteiden moniarvoisuuden ja keskinäisen oppimisen kautta, jota Poliittisen tutkimuksen seura ja tämä lehti edustavat. Tästä moninaisuudesta kiinni pitäminen on erittäin tärkeää.

Käsissäsi oleva teemanumero tarjoaa laajan kattauksen globaalin poliittisen talouden tutkimukseen Suomessa, ja sen luotausta tehtiin ansiokkaasti myös viime vuoden viimeisessä numerossa (Kotilainen ja Patomäki 2023). Vertaisarvioidussa artikkelissa väitöskirjatutkija Niina Kari liikkuu globaalin poliittisen talouden tutkimusperinteen ytimessä luotaamalla uuden perustuslaillisuuden kehitystä Euroopan talous- ja rahaliitossa vuosina 2015–2020.

Väitöskirjatutkija Riina Bhatia ja tutkijatohtori Emma Lamberg (2024) kääntävät katseen globaaliin etelään artikkelissaan, jossa he esittävät ajankoh-taisen feministisen ja postkoloniaalisen näkökulman kansainvälisiin keskus-teluihin eriarvoisuudesta solidaarisemman kestävyys siirtymän viitekehyksessä. Globaalin etelän näkökulmaa käsittelee lukiiossaan myös kauppatieteiden tohtori Eva Nilsson (2024), myös erittäin ajankohtaisen yritysvastuun kehikon kautta.

Väitöskirjatutkija Leevi Saaren (2024) katsausartikkeli keskittyy erittäin ajankohtaiseen teemaan luomalla typologiaa tekoälyn poliittisten tasojen erit-telystä. Vaikka tekoälyn politiikasta julkaistaan kansainvälisesti kiihtyvään tahtiin kirjallisuutta, on iso osa siitä varsin käytännönläheistä. Analyttisempi ote tekoälyn politiikan hahmottamiseen on erittäin tervetullut.

Keskustelupuheenvuorossaan väitöskirjatutkija Lauri Finér (2024) tarkastelee globaalin hallinnan sekä poliittisen talouden tutkimuskentällä

merkittäväksi suuntaukseksi nousseen globaalin veropolitiikan kehitystä viime vuosina tilanteessa, jossa taloudellisen eriarvoisuuden kasvu on edelleen korostanut tämän politiikan kentän keskeisyyttä. Tästä numerosta löytyy myös kansainvälisen politiikan professori Shirin Rai kiinnostava haastattelu. Rai vieraili Suomessa huhtikuussa FEMTIE-tutkimushankkeen, Poliittisen talouden tutkimuksen seuran ja tämän lehden järjestämässä tilaisuudessa (Lamberg ja Rai 2024).

Lehden kruunaa neljä erittäin kiinnostavaa kirja-arviota. Väitöskirjatutkija Johan Wahlsten (2024) luotaa arviossaan Anton Jägerin ja Danien Zamora Vargasin (2023) perustulokeskustelun historiaa ja nykytilaa käsittelevää kirjaa *Welfare for Markets: A Global History of Basic Income*. Väitöskirjatutkija ja Uuden talousajattelun keskuksen tutkija Antti Alaja taas käsittelee eurooppalaista sosialidemokratiaa ja talouskuriarviossaan Björn Bremerin kirjasta *Austerity From the Left: Social Democratic Parties in the Shadow of the Great Recession*. Kaksi muuta kirja-arviota resonoiivat vahvasti keskenään, sillä ne molemmat tarkastelevat teknologiapolitiikan ja vallan suhdetta digitaalisessa, alustavetoisessa kapitalismissa: Aleksi Okkonen (2024) pureutuu arviossaan tunnetun ekonomistin Giánis Varoufákin (2023) uuteen teokseen *Techno-feudalism: What Killed Capitalism*, kun taas Jukka Rintamäki (2024) syventyy arviossaan Vili Lehdonvirran (2022) paljon huomiota keränneeseen kirjaan *Cloud Empires: How Digital Platforms Are Overtaking the State and How We Can Regain Control*.

Lukuiloa!

## Lähteet

- Acemoglu, Daron ja Simon Johnson 2023. *Power and progress: our 1000-year struggle over technology and prosperity*. New York, NY: PublicAffairs.
- Alaja, Antti. 2017. Yrittäjähenkkinen valtio. Uusi avaus innovaatiopolitiikkaan. *Kansantaloudellinen aikakauskirja*, 113:2, 121–140.
- Alaja, Antti. 2024. Uskottavuuspaine ja vakavasti otettavat ideat: Eurooppalainen sosiaalidemokratia ja talouskuri 2010-luvulla. *Poliittinen talous*, 12:1, 149–156.

- Arosalo, Uolevi ja Raimo Väyrynen. Financial and industrial oligarchy: present structure and some trends. *Journal of Peace Research*, 10:1/2, 1–35.
- Babic, Milan, Adam D. Dixon ja Imogen T. Liu. 2020. *The political economy of geoeconomics: Europe in a changing world*. Cham: Palgrave.
- Bhatia, Riina ja Emma Lamberg 2024. Ekologisista kriiseistä globaalisti oikeudenmukaiseen kestävyysiirtymään? Feministisiä ja postkolonialistisia näkökulmia. *Poliittinen talous*, 12:1, 68–88.
- Bair, Jennifer, Elias, Juanita, Gabor, Daniela, Germain, Randall, Hozic, Aida A., Johnston, Alison, Katada, Saori N., Rethel, Lena ja Young, Kevin L. 2023. RIPE 30th anniversary special feature: looking back and looking forward in IPE. *Review of International Political Economy*, 30:1, 1–14.
- Best, Jacqueline, Hay, Colin, LeBaron, Genevieve ja Mügge, Daniel. 2021. Seeing and not-seeing like a political economist: the historicity of contemporary political economy and its blind spots. *New Political Economy*, 26:2, 217–228.
- Blyth, Mark ja Matthijs, Matthias. 2017. Black swans, lame ducks, and the mystery of IPE's missing macroeconomy. *Review of International Political Economy*, 24:2, 203–231.
- Chancel, Lucas, Piketty, Thomas, Saez, Emmanuel ja Zucman, Gabriel. 2022. *World inequality report 2022*. Geneve: UNDP.
- Cohen, Benjamin. 1977. *Organizing the world's money: the political economy of international monetary relations*. New York: Basic Books.
- Cohen, B. J. 2009. A grave case of myopia. *International Interactions*, 35:4, 436–444.
- Elomäki, Anna ja Marttinen, Anni. 2021. Talouskuri ja byrokraattinen asiantuntijavalta: Eurooppalaisen ohjausjakson toimeenpano ja merkitys Suomessa. *Poliittinen talous*, 9:1, 41–71.
- Elomäki, Anna ja Ylöstalo, Hanna. 2022. Takaisin talouskuriin? Poliittinen talous, 10:2, 1–7.
- Farrell, Henry ja Newman, Abraham L. 2019. Weaponized interdependence: how global economic networks shape state coercion. *International Security*, 44:1, 42–79.
- Finér, Lauri. 2024. Kullattu digitaalinen aikakausi ja kansainvälisen verokilpailun käänne. *Poliittinen talous*, 12(1), 89–104.

- Gill, Stephen ja Law, David. 1989. Global hegemony and the structural power of capital. *International Studies Quarterly*, 33:4, 475–499.
- Holappa, Lauri R. A. 2020. *The bond-market-power fallacy*. Publications of the Faculty of Social Sciences. Väitöskirja. Helsinki: Helsingin yliopisto.
- Jäger, Anton ja Zamora Vargas, Daniel. 2023. *Welfare for markets: a global history of basic income*. Chicago: The Chicago University Press.
- Järvensivu, Paavo, Toivanen, Tero, Vadén, Tere, Lähde, Ville, Majava, Antti, Ahokas, Jussi, Hakala, Emma ja Eronen, Jussi T. 2023. Teollisen kestävyys siirtymän tiedevetoinen suunnittelu. *Poliittinen talous*, 11:1, 8–47.
- Kari, Niina. 2024. Uusi perustuslaillisuus Euroopan talous- ja rahaliitossa vuosina 2015–2020. *Poliittinen talous*, 12:1, 11–43.
- Keohane, Robert O. ja Nye, Joseph S. 1973. Power and interdependence. *Survival: Global Politics and Strategy*, 15:4, 158–165.
- Kindleberger, Charles P. 1970. *Power and money: the politics of international economics and the economics of international politics*. New York, NY: Basic Books.
- Kotilainen, Konsta. 2024. *From monetary sovereignty to macroeconomic policy autonomy? Examining promises, limitations, and reform possibilities of a nation-state-centric macroeconomic governance architecture*. Dissertationes Universitatis Helsingiensis 59/2024. Helsinki: Helsingin yliopisto.
- Kotilainen, Konsta ja Patomäki, Heikki. 2023. Helsingin lähestymistapa globaaliin poliittiseen talouteen: Pluralistinen talusteoria, kriittinen tieteellinen realismi ja metodologinen globalismi. *Poliittinen talous*, 11:2, 65–106.
- Krugman, Paul. 2019. Why we're Living in a New Gilded Age. Teoksessa Heather Boushey, J. Bradford DeLong ja Marshall Steinbaum (toim.), *After Piketty: the agenda for economics and inequality*. Cambridge: Harvard University Press, 60–71.
- Kumpulainen, Joonas. 2019. Klassisen talusteorian modernia soveltamista – katsaus Anwar Shaikhin talusteoriaan. *Poliittinen talous*, 6–7:1.
- Lake, David A. 2009. Open economy politics: a critical review. *The Review of International Organizations*, 4, 219–244.
- Lamberg, Emma. 2023. Feministinen talouskriittikki ja kamppailut tiedon performatiivisuudesta. *Poliittinen talous*, 11:2, 125–144.



- Lamberg, Emma ja Kinnunen, Heini. 2022. Työkaluja hoivan poliittisen talouden feministiseen tarkasteluun. *Poliittinen talous*, 10:1, 170–181.
- Lamberg, Emma ja Rai, Shirin M. 2024. Feministinen poliittinen talous, yhteiskunnallinen muutos ja globaali solidaarisuus: Shirin M. Rain haastattelu. *Poliittinen talous*, 12:1, 105–119.
- Lehdonvirta, Vili (2022). *Cloud empires: how digital platforms are overtaking the state and how we can regain control*. Cambridge, MA: The MIT Press.
- Ljungman, Pia. 2021. Euroopan valtioiden velkakriisimyytin syyt ja seuraukset. *Poliittinen talous*, 9:1, 159–166.
- Mäkinen, Jukka. 2023. Alipolitisoituneen datakapitalismin arvokas analyysi ajassamme: Timo Harakan Datakapitalismi kriisien maailmassa (2022). *Poliittinen talous*, 11:2, 193–199.
- Nilsson, Eva. 2024. Yritysvastuun nousu, valtiot ja globaali etelä. *Poliittinen talous*, 12:1, 120–130.
- Nordström, Laura ja Laiho, Niilo. 2023. Explaining IMF design of 2010 Greece loan: bricoleurs relying on fiscal space and nonlinear multiple equilibria processes. *Comparative European Politics*, 21, 285–307.
- Nordström, Laura ja Teivainen, Teivo. 2022. IMF expertise in the eurozone crisis: from stimulus talk to austerity policy. *Global Political Economy*, 1:2, 271–292.
- Okkonen, Aleks. 2024. Kuinka kaikki muuttui kaikessa hiljaisuudessa. *Poliittinen talous*, 12:1, 157–164.
- Riihelä, Marja ja Tuomala, Matti. 2022. Verotuksen rooli tulo- ja varallisuuserojen taustalla. Teoksessa Anni Rajavuori (toim.), *Eriarvoisuuden tila Suomessa 2022*. Helsinki: Kalevi Sorsa säätiö, 19–50.
- Rintamäki, Jukka. 2024. Alustataloutta kesyttämässä. *Poliittinen talous*, 12:1, 139–148.
- Saari, Leevi. 2024. Algoritmit, infrastruktuurit ja etiikan rajat – näkökulmia tekoälyn poliittiseen talouteen vuonna 2024. *Poliittinen talous*, 12:1, 44–67.
- Seabrooke, Leonard ja Young, Kevin L. 2017. The networks and niches of international political economy. *Review of International Political Economy*, 24:2, 288–331.
- Sorsa, Ville-Pekka, Alaja, Antti ja Kaitila, Joel. 2021. Suomen tiedontuotannon regiimi: yksi vai monta? *Poliittinen talous*, 9:1, 72–105.

- Strange, Susan. 1970. International economics and international relations: a case of mutual neglect. *International Affairs*, 46:2, 304–315.
- van Der Pijl, Kees. 1989. Ruling classes, hegemony, and the state system. *International Journal of Political Economy*, 19:3, 7–35.
- Varoufákis, Giánis. 2023. *Technofeudalism: what killed capitalism*. Lontoo: Bodley Head.
- Wahlsten, Johan. 2023. Rahan voittokulku: perustulo individualistisen maailman fatalistisena yhteiskuntapolitiikkana. *Poliittinen talous*, 12:1, 131–138.
- Ylönen, Matti. 2021. *Yhtiövalta alustatalouden aikakaudella – Evolutionaarinen taloustiede ja yhtiöt yhteiskunnallisina toimijoina*. Tampere: Vastapaino.
- Ylöstalo, Hanna. 2023. Hyvä numero ja hyvä tarina: kvantifointi feministisen talousvaikuttamisen käytäntönä. *Poliittinen talous*, 11:2, 7–42.